

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 104/25

V Lucemburku dne 1. srpna 2025

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-600/23 | Royal Football Club Seraing

Fotbal: Soudní dvůr přiznává zejména klubům a hráčům právo dosáhnout účinného soudního přezkumu rozhodčích nálezů, které vydala Mezinárodní sportovní arbitráž

Soudy členských států musí mít možnost provést důkladný přezkum slučitelnosti těchto nálezů se základními pravidly unijního práva

V oblasti fotbalu stejně jako v mnoha jiných sportech není podřízení sporů rozhodčímu řízení obecně dobrovolně přijímáno, nýbrž sportovcům a klubům jednostranně uloženo takovými mezinárodními asociacemi, jako je Fédération internationale de football association (Mezinárodní federace fotbalových asociací, FIFA).

Za těchto podmínek je nezbytné, aby využití rozhodčího řízení neohrozilo práva a svobody, které základní pravidla unijního práva zaručují sportovcům, klubům a obecněji všem dalším osobám, které provozují sport na profesionální úrovni nebo vykonávají hospodářskou činnost související s tímto sportem. Soudní dvůr proto v rozsudku z dnešního dne rozhodl, že vnitrostátní soudy musí být oprávněny provést na návrh jednotlivců nebo i bez návrhu důkladný právní přezkum slučitelnosti rozhodčích nálezů Tribunal arbitral du sport (Mezinárodní sportovní arbitráž, CAS) s právním řádem Unie.

Pokud mimoto vnitrostátní právní úprava nebo předpisy sportovní asociace brání vnitrostátním soudům ve výkonu jejich pravomocí, jsou tyto soudy povinny upustit od použití této právní úpravy nebo těchto předpisů.

V roce 2015 belgický klub Royal Football Club Seraing (RFC Seraing) uzavřel s maltskou společností Doyen Sports dohodu o financování, které stanovily převod části hospodářských práv k některým jeho hráčům na tuto společnost. Jelikož měla FIFA za to, že tento typ smluv porušuje zákaz uložený třetím osobám, tedy že nesmějí vlastnit hospodářská práva k hráčům, uložila klubu několik sankcí, a to zákaz registrovat nové hráče během několika období a pokutu. Tyto sankce byly potvrzeny CAS, která je světovým orgánem pro řešení sporů v oblasti sportu, a poté švýcarským Tribunal fédéral (Spolkový soud).

RFC Seraing zpochybnil soulad pravidel FIFA s unijním právem a obrátil se na belgické soudy. Soudy rozhodující ve věci samé měly za to, že náleze vydaný CAS je konečný a zakládá překážku věci pravomocně rozsouzené, a že tedy nemohou znovu zkoumat otázku tohoto souladu. Belgický Cour de cassation (Kasační soud), jemuž byla věc předložena, se rozhodl položit Soudnímu dvoru předběžnou otázku. Podstatou jeho otázky je, zda je z hlediska unijního práva přípustné, aby bylo vnitrostátním soudům na základě zásady překážky věci pravomocně rozsouzené bráněno provést přezkum rozhodčího nálezu, který byl vydán CAS a potvrzen švýcarským Tribunal fédéral, tedy soudem třetí země, který nemůže Soudnímu dvoru položit předběžnou otázku.

Soudní dvůr rozhodl, že vnitrostátní pravidla, která překážce věci pravomocně rozsouzené přiznávají takový rozsah, **jsou v rozporu s unijním právem**. Použití takových pravidel totiž **zbavuje** jednotlivce možnosti dosáhnout toho, aby soudy členských států provedly **účinný soudní přezkum** takového rozhodčího nálezu.

Konkrétně Soudní dvůr nejprve připomněl, že využití rozhodčího řízení jednotlivci je v zásadě možné, avšak dodal, že má-li být toto rozhodčí řízení uplatněno v rámci Unie, je nezbytné zajistit jeho slučitelnost se soudní strukturou Unie a s dodržováním jejího právního řádu.

Soudní dvůr dále konstatoval, že v projednávaném případě byl nález CAS vydán na základě mechanismu rozhodčího řízení, který byl jednostranně uložen mezinárodní sportovní asociací (FIFA), jak je tomu často ve sporech souvisejících se sportem.

Z tohoto důvodu Soudní dvůr rozhodl, že v zájmu zajištění účinné právní ochrany sportovců, klubů a dalších jednotlivců, kteří mohou být dotčeni z důvodu výkonu hospodářské činnosti související se sportem na území Unie, **musí být možné podrobit** nálezy vydané CAS **účinnému soudnímu přezkumu**. I když tedy tento přezkum může být platně omezen za účelem zohlednění zvláštností rozhodčího řízení, musí v každém případě umožnit jednotlivcům dosáhnout důkladného soudního přezkumu **slučitelnosti těchto nálezů se zásadami a ustanoveními veřejného pořádku Unie**. Mimoto musí být možné dosáhnout nařízení předběžných opatření a podat k **Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce**.

Konečně v případě, kdy se jedná o porušení pravidel hospodářské soutěže nebo narušení svobody pohybu, musí mít dotčení jednotlivci možnost obrátit se na uvedené soudy nejen s návrhem, aby konstatovaly toto porušení a nařídily náhradu škody, která jim vznikla, ale i s návrhem, aby nařídily ukončení jednání vedoucího k uvedenému porušení.

Soudní dvůr mimoto dodal, že vnitrostátní soud má **povinnost upustit na základě vlastní pravomoci od použití jakékoli vnitrostátní právní úpravy nebo předpisů přijatých sportovní asociací, které by bránily takové účinné právní ochraně jednotlivců**.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎(+32) 2 2964106.

[Zde](#) naleznete informační video předsedy Soudního dvora Evropské unie k rozsudku.

Zůstaňte ve spojení!

